

Kerstmis OLV 2024

Inleiding

Van harte heet ik u allen welkom, beste mensen, bij deze feestelijke viering van Kerstmis. Welkom ook de mensen thuis die via de livestream met ons zijn verbonden. Wij gaan de geboorte van onze Heer Jezus Christus vieren.

Afgelopen zaterdag, 21 december, was de kortste dag of langste nacht van het jaar. Juist op die dag kwamen 's morgens vroeg, in het donker, Roos en Xante, twee studenten van 'Students Fight Cancer Maastricht', om 260 gedoneerde kaarsjes op te steken in de kapel van Onze Lieve Vrouw 'Sterre der Zee'. Een zee van licht! Achter elk kaarsje zat een verhaal, het verhaal van iemand die getroffen werd door kanker en op genezing hoopt. Zij noemden daarom die kaarsen 'lichtjes van hoop'. Dankzij het gebed, de aandacht en de hulp krijgen deze zieken nieuwe hoop. Vandaag is in onze wereld ook een 'lichtje van hoop' gekomen, een Kind, ons door God gegeven. Hij is een 'licht' in onze donkere wereld en Hij houdt de hoop in ons brandend. Wij gaan Hem verwelkomen.

Preek

De studenten Roos en Xante kwamen, zoals gezegd, afgelopen zaterdag 260 gedoneerde kaarsjes aansteken in de kapel van Onze Lieve Vrouw en zij noemden die kaarsjes 'lichtjes van hoop'. 'Hoop' is ook het thema dat Paus Franciscus in de Kerstnacht aan het 'Heilige Jaar 2025' heeft meegegeven: wij zijn 'pelgrims van hoop' op weg door het leven. Laten wij een moment stil staan bij de 'hoop'.

Misschien kent u het verhaal van de 'doos van Pandora' uit de Griekse mythologie. Pandora was de bekoorlijke, eerste vrouw en zij werd door oppergod Zeus ten huwelijk gegeven aan de titaan Epimetheus. Zeus gaf het paar ook een huwelijksgeschenk, maar het was een verraderlijk en wraakzuchtig geschenk: een rijk versierde doos, die zij nooit mochten openen. Pandora kon haar nieuwsgierigheid niet bedwingen en op een dag opende zij de doos. Onmiddellijk ontsnapten uit de doos allerlei kommer en kwel: ziektes, honger, angst, ruzie, rampen, dood en verderf. Bij het zien van die ellende, sloot Pandora gauw de doos. Maar het kwaad was al geschied. Toen klonk vanuit de doos een klein stemmetje:

“Laat mij er ook uit”. Pandora antwoordde: “Nee, want ik bang voor nog méér ellende”. “Nee, zei het stemmetje, ik zal geluk brengen”. Pandora opende nog eens de doos en toen ontsnapte uit de doos de ‘hoop’, die de wereld introk om de mensen te troosten in hun ellende.

Het kleine stemmetje van de ‘hoop’. Een ‘klein meisje’ noemde de Franse dichter Charles Péguy de ‘hoop’, een ‘klein meisje’ tussen haar twee grote zussen Geloof en Liefde. In het gedicht laat Péguy God zeggen:

“Geloof, dat verwondert mij niet. ... In alles wat boven en onder is ben ik zó luisterrijk aanwezig, dat geloven, zegt God, in mijn ogen geen wonder is.

Ook liefde verwondert mij niet, zegt God. Er is onder de mensen zoveel verdriet, soms niet te stelpen, dat je toch vanzelf ziet hoe zij elkaar moeten helpen. Nee, liefde, zegt God, die verwondert mij niet.

Maar wat mij verwondert, zegt God, is de hoop.

Daar ben ik van ondersteboven. Zij zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat en zij geloven dat het morgen allemaal omslaat.”

Inderdaad, wij zien wat er in de wereld allemaal omgaat. De doos van Pandora staat flink open: oorlogen, aanslagen, explosies, natuurgeweld, honger, ziekten. Mensen die er midden in zitten kunnen zich hopeloos voelen of wanhopig worden. En toch hebben wij het vertrouwen dat het morgen anders zal zijn. Dat komt door dat klein lichtje, dat klein stemmetje, dat kleine meisje dat wij ‘hoop’ noemen.

Vandaag wordt die ‘hoop’ opnieuw in onze wereld geboren in de gestalte van het kleine kind in de kribbe. Jezus Christus bracht in onze wereld de ‘hoop’ op vrede, verzoening, herstel, genezing en tenslotte eeuwig leven. Wij mogen met Hem meewerken en hoopvolle mensen zijn. Graag wens ik u een vreugdevol en ‘hoopvol’ Kerstfeest toe.